

Neděle 1. adventní
Mk3,13-19
30.11.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který je a který přichází.

Introit:

Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec.
Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.
Kdo zvítězí, dostane toto vše;
já mu budu Bohem a on mi bude synem.

Píseň: 432

Čtení: Gn19,18-25

Píseň: 444,450

Kázání: Mk3,13-19

Vystoupil na horu a zavolal k sobě ty, které si vyvolil. Tak začíná naše vyprávění. Vstupujeme do adventu. Možná každý z nás vstupuje na cestu příprav. Možná i všechna předsevzetí, která jsme si předsevzali, se nad námi tyčí jako velká hora, na kterou musíme vystoupit. Nabízí se nám jiná hora. Jako spojnice mezi nebem a zemí ční hora, na kterou chceme spolu s Ježíšem i tento advent vystoupit. Hora jako spojnice mezi námi a Pánem Bohem. Jako spojnice mezi námi a Ježíšem Kristem.

Ježíš vystupuje na horu, aby byl v soukromí, aby nebyl rušen představami těch, kteří si do něj promítají své představy o Mesiáši. Jako by měl už dost uzdravování a tahanic s farizeji a herodiány.

Na horu nejde sám. Jdou za ním ti, které *vyvolil*, povolal, pozval, které chtěl. Dvanáct jich reaguje na výzvu. Dvanáct si sám přibral k sobě. Dvanáct podnikne výstup za Ježíšem. Vydrží až do konce? Kdo odpadne první? Kdo zůstane s Ježíšem na hoře proměnění? Kdo zůstane s Ježíšem v Getsemane na Olivové hoře? Kdo zůstane s Ježíšem na vyvýšeném místě jménem Golgota?

Trochu kostrbatě, avšak přesněji překládají první větu našeho příběhu králičití. *I vstoupil na horu, a povolal k sobě těch, kterýž se jemu vidělo*; Ježíš vidí ty, které povolává. Možná, že se nám někdo nevidí, ale třeba Ježíšovi se vidí.

Možná bychom chtěli vědět, jaký klíč k vybírání Ježíš použil. Proč vybral toho a nikoli toho? Zasloužili si to? Měli nějaké zvláštní obdarování? Jak k tomu přišli zrovna oni a ne ti druzí?

Napoví nám doslovný překlad, který svědek víry Marek napsal: Ježíš vytváří-poieó těch dvanáct. Tak jako na začátku dějin lidstva tvoří Ježíšův Otec v nebesích zemi i vše, co na ní je. Tak jako Bůh tvoří člověka, tak nyní Ježíš bude vytvářet, přetvářet, tvořit člověka k pravému lidství.

Učedníci jsou zde představeni jako ti, které Ježíš vytváří. Může tedy vzniknout nové nebe i nová země. Ježíš nám vytváří prostor, ve kterém můžeme žít ve společenství s Bohem. A co víc, vytváří si z učedníků, ale i z nás ty, kteří Ježíše budou zde na zemi zastupovat.

Následuje pestrá paleta jmen. Pestrou paletu netvoří jen jména, ale i vlastnosti a možnosti i nemožnosti těch, kteří jsou vytvářeni samotným Ježíšem. Mezi učedníky jsou chudí i bohatí, konformní i nonkonformní.

První jmenovný je ten skalák, který bude odhodlán bránit Ježíše až na smrt. Posledně jmenovaný je ten, který ho zradí. Oba dva vytvářel a tvořil Ježíšův příběh. Oba dva slyšeli táž slova od svého učitele. Avšak oba dva od sebe dělila nepřekročitelná propast.

Zatím jsme se zabývali těmi, které si Ježíš vybral. Jsou důležité zrovna tak jako důvod, k čemu si Ježíš tyto muže vybral: *aby byli s ním, aby je posílal kázat a aby měli moc vymítat zlé duchy*. Zdánlivé dva protiklady: *aby učedníci s ním byli*, naproti tomu Ježíš posílá učedníky *kázat*. Věřím, že je to jen zdánlivý protiklad.

Ten, kdo je v neustálém kontaktu s Ježíšem na modlitbách, v duchu, ve svém životě, toho si Ježíš přetváří. S ním vytváří obecenství, které proměňuje naši člověčinu v lidskost. Ten, který je s Ježíšem, je nakonec uschopněn kázat.

Co to znamená kázat, hned následuje: *aby měli moc vymítat zlé duchy*, nebo jinak řečeno, mít autoritu nad zlými duchy. Připomínám, že jsou to ti, kteří byli, jsou a budou s Ježíšem.

Co tím vymítáním autor Markova evangelia myslí? Co jsou ti zlí duchové, kteří ohrožují církev? Pro evangelistu Marka je to především fanatismus a nenávist. Ti, kteří Ježíšem byli povoláni, jsou ti, kteří především v církvi tvoří hráz proti fanatismu a nenávisti. K tomu jsme povoláváni, k tomu jsme tvořeni samotným Ježíšem, když máme odvahu s ním vystoupit na horu, kde se staneme jeho učedníky.

Amen.

Píseň: 431

Večeře Páně